

KOCENIE (1) *sb n*

N sg koceni(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rodzenie potomstwa (o niektórych zwierzętach) [czego]: Foetura – Bidlatkocenie, albo czielenie, rodzenie. Calep 428a.

*Cf **KOCIĆ SIĘ***

ZCh